

Світ захоплень

Стрічковий вернісаж Лідії Кривко

На Сарненщину Лідія КРИВКО приїхала за чоловіком (Павла направили на роботу в райвідділ міліції) ще в 1994 році. Молода жінка закінчила Себезький сільськогосподарський технікум (Псковська обл.), де здобула фах агронома, але прибула в Сарни, перебуваючи у відпустці по догляду за дитиною. Довго не відпочивала. В районному Центрі зайнятості освоїла спеціальність секретаря-діловода й влаштувалася на роботу в Будинок дітей і молоді. Однак місце було тимчасовим, тож старанній працівниці запропонували вести комп'ютерний гурток. За станом здоров'я мусила змінити його на інший, а тепер має вихованців, яких навчає у двох - «Стрічковий вернісаж» і «Творча скарбничка».

3 стор.

Стрічковий вернісаж Лідії Кривко

(Закінчення. Початок на 1-ій стор.)

У першому все виготовляють зі стрічок - захоплюються східним мистецтвом канзаші (традиційні японські прикраси), вишивають ними. Плетуть фенічки (браслети ручної роботи з бісеру, шкіри, шнурків, ниток), що є символом дружби, дарують їх друзям. Або закохані роблять однакові й носять, зазвичай, на лівій руці. Тоді це вже символ любові. Ці браслети здебільшого з ниток. Є також із національною символікою. Створюють картини в стилі канзаші, шкатулки, корзинки й навіть пасхальні декоративні яйця, підсвічники, віночки з маків, бутоньєрки. Вишивають стрічками скатертини, рушники. Окремо майстриня акцентує увагу на топіаріях («європейські дерева» у Європі та Америці) - популярний елемент декору приміщень. Вважається, що топіарії, зроблені від щирого серця, приносять щастя. Сьогодні їх виготовленням займаються багато умільців. І це не дивно. Його можна зробити практично з будь-яких підручних матеріалів: старої газети й пінопласту, гілочок і засушених квітів, стрічок і шпагату. До того ж, залежно від використаного продукту, дерево щастя стане чудовою прикрасою дому.

Гуртківці «Творчої скарбнички» мають справу переважно з природними матеріалами - картини й топіарії з морських черепашок, жолудів, симпатичні пляшки, отримані за допомогою техніки декупаж (допоможе кожному річ у вашому домі зробити ексклюзивною). Технологія полягає в тому, що виріб (дерево, кераміка, скло, метал) покривають орнаментом. Основна її особливість у тому, що це виключно ручна робота. Декупаж сьогодні користується великим попитом попри те, що має своєрідний відтінок ретро.

За допомогою таких пляшок можна дуже вдало доповнити інтер'єр, особливо якщо вони стилістично перегукуються з оформленням стін. Лідія Кривко продемонструвала декупаж фляжок із допомогою серветок і яєчної шкаралупи.

Її вихованці неодноразово займали призові місця в районних, обласних і всеукраїнських конкурсах. Зокрема декоративно-вжиткового й образотворчого мистецтва «Знай і люби свій край» у номінаціях «Вишивка стрічкою» та «Вироби з природних матеріалів», а ще в гуманітарній олімпіаді «Космічні фантазії» Українського молодіжного аерокосмічного об'єднання «Сузір'я» в розділі «Космічне мистецтво», обласній виставці робіт із початкового технічного моделювання («Вироби в стилі народних мистецтв»). А Тетяна Кривко (гурток «Стрічковий вернісаж») декілька років тому з роботою «Літо в бабусі» стала переможцем Всеукраїнської виставки-конкурсу

робіт із початкового технічного моделювання.

У родині Лідії та Павла підростають дві доньки-красуні. Обидві - майбутні фармацевти, навчаються в Рівненському медичному коледжі. Спочатку поступила старша Галина, яка цього року закінчує заклад. 16-річна Тетяна пішла за сестрою після 9 класів. Якщо треба мамі допомогти з виробами канзаші, доньки можуть її виручити, але все ж у них не вистачає терпіння. Лідію Павлівну заняття, що їй подобається, навпаки заспокоює. Знання поповнює з книг, Інтернету, та й особистої фантазії не бракує.

Тепер уже з гумором згадує, як колись колега Галина Комар, вихованці якої виготовляють вироби зі шкіри й обереги, буквально змусила її взятися серйозно за цю справу. Отримала величезне задоволення від того, що вийшло, тож вирішила продовжувати. Перший виріб зі стрічок - квітуча вишнева гілочка - з-поміж інших у рамочці прикрашає кабінет майстрині. Розглядаю цікавістю ті, що з морських черепашок. Помітивши це, Лідія розповіла, як її сестра, повертаючись із відпочинку з моря, везла для неї дві 5-літрові пляшки морського природного матеріалу. До речі, в різних країнах світу, в певний історичний період, їх використовували, як гроші. Скажімо, каури в Китаї. Крім того, з черепашок добували пурпурову фарбу для одягу. Він зберігав колір майже 200 років і його широко застосовували в Давньому Римі. Речі такі коштували дуже дорого (на сучасні гроші - тисячі доларів).

Жінка знайшла своє місце в житті. Зробила те, на що й не сподівалася. А от хотіла б ще спробувати плетіння з газетних трубочок, яких уже й накрутила. З них можна виготовити різні вази, кошики, вазони для квітів, рамки для фотографій, різноманітні коробки й коробочки, дамські сумочки, панно на стіну й навіть меблі. Методист Будинку дітей і молоді Галина Бікус також часто подає майстрині цікаві ідеї. А якщо треба придумати назву для виробів, що відправляють на різноманітні виставки, то без неї, каже Лідія Кривко, не обійтись.

Керівник гуртка позашкільного виховного закладу переконана, що хлопчики й дівчатка потребують знань, аби вміти не тільки виготовляти гарні речі власноруч, а й заробити копійку, що дуже важливо в житті. Відрадно, що цього року виділили хоч якісь кошти з відділу освіти РДА й для Будинку дітей і молоді. Однак матеріально-технічна база бажала б бути кращою. Адже матеріали переважно купують самі. Не завадила б і спонсорська допомога.

**Марія КУЗЬМИЧ.
Фото Василя СОСЮКА.**